

Ayak İzlerimi Bırakmadan

– Aysu · 27 Ekim 2012

konuşsam deli sanıyorlar beni sussam... hemen ölü yaftası asıyorlar boynuma suretsiz gidiyorum... kimliğini kaybetmiş kambur zamanlardan kacakarak sabıkalı mazime ayna tutuyor gölgelerim sebebsiz yaşamaya hakkım yok benim sen bir ölüsün diye fısıldanırken kulağıma oysa ki biliyorum... soluduğum kadar varsın benim içimde ben bir soluksuz kalsam sende soluksuz kalacaksın sonsuza dek ruhumu dar ağacında bir boşluğa asıyorum şimdi lugatımdan bütün lehçelerimi bir bir silerek ve medcezirleri geciyorum usulca adım adım her adımda hayatıma bir daha çizikler çekerek bilsen.. ne çok dizlerimde uyuttumdu bütün hayallerimi kendi yalanlarımda kendimide gömerek ya şimdi... rüzgar ve küllerin buluştuğu o yerdeyim şimdi bırakmadan ayak izlerimi gidiyorum buralardan ve yazgıma isyanım susmaksa eğer ben bir daha susuyorum varsın beni bir ölü sansınlar bedenimi ölüme emanet etmişim ben çoktan ruhumu ise duvaksız bulutların avuçlarına ve gidiyorum buralardan bu şehirden ayak izlerimi bırakmadan aysu...